

Önce Siz, Sevgili Alphonse" - Shirley Jackson

Bayan Wilson tam fırından zencefilli ekmeği çıkarıyordu ki, Johnny'nin dışarıda biriyle konuştuğunu duydu.

"Johnny," diye seslendi, "geç kaldın. Gir içeri de yemeđini ye."

"Bir dakika anne," dedi Johnny. "Önce siz, sevgili Alphonse."

"Önce siz, sevgili Alphonse," dedi başka bir ses.

Bayan Wilson kapıyı açtı. "Johnny," dedi, "hemen bu dakika içeri giriyorsun ve öğle yemeğini yiyorsun. Yedikten sonra oynarsın."

Johnny onun ardından sallana sallana içeri girdi. "Anne," dedi, "Boyd'u getirdim yemeđe."

"Boyd mu?" Bayan Wilson bir süre düşündü. "Boyd'la tanıştığımı sanmıyordum. Madem davet etmişsin, çağır içeri yavrucuğum. Yemek hazır."

"Boyd!" diye bağırdı Johnny. "Hey Boyd, hadi gel!"

"Geldim. Bunları indireyim de."

"Çabuk ol dedim, yoksa annem bozulur."

"Johnny, arkadaşına da annene de pek nazik davranmadın," dedi Bayan Wilson. "Gel otur Boyd." Boyd'a nereye oturacağını göstermek için döndüğünde, karşısında zenci bir oğlan çocuğu gördü, Johnny'den daha ufak tefekti ama aynı yaşıydılar. Kolları çalı çırayla doluydu.

"Bunları nereye koyayım Johnny?" diye sordu.

Bayan Wilson Johnny'ye döndü. "Johnny," dedi, "Boyd'a ne yaptırdın? Bu çırallar da ne?"

"Ölü Japonlar," dedi Johnny, yumuşak bir sesle. "Yere dikip tanklarla üzerlerinden geçiyoruz."

"Nasılınsız Bayan Wilson?" dedi Boyd.

"Sen nasılsın Boyd? Johnny bütün bu çıralları sana taşıtmış. Şimdi ikiniz de oturun ve yemeğinizi yiyin."

"Niye taşıması anne? Çırallar onun. Onun evinden getirdik."

"Johnny," dedi Bayan Wilson, "hadi yemeđini ye."

"Olur," dedi Johnny. Çırpılmış yumurta tabağını Boyd'a uzattı. "Önce siz, sevgili Alphonse."

"Önce siz, sevgili Alphonse," dedi Boyd.

"Önce *siz*, sevgili Alphonse," dedi Johnny. Kıkırdamaya başladılar.

"Aç mısın Boyd?" diye sordu Bayan Wilson.

"Evet Bayan Wilson."

"Johnny sana engel olmasın. İş yemek yemeye geldiğinde sallanıp durur, sen yemene bak. Karnını iyice bir doyuracak kadar yiyecek var burada."

"Sağolun Bayan Wilson."

"Hadi Alphonse," dedi Johnny. Çırpılmış yumurtanın yarısını Boyd'un tabağına itti. Boyd, Bayan Wilson'ın, tabağının yanına haşlanmış domates koymasını izledi.

"Boyd domates yememez ki, değil mi Boyd?" dedi Johnny.

"Domates *yemez*, Johnny. Hem sen sevmiyorsun diye Boyd hakkında böyle şeyler söyleme. Boyd herşeyi yer."

"Yemez işte," dedi Johnny, çırpılmış yumurtasına saldırırken.

"Boyd büyüyüp güçlü bir adam olmak istiyor ki çok çalışabilsin," dedi Bayan Wilson. "Eminim Boyd'un babası haşlanmış domates yiyordur."

"Babam istediğini yer," dedi Boyd.

"Benimkisi de," dedi Johnny. "Bazen neredeyse hiçbir şey yemez. Ufak tefek bir adamdır ama. Sineği bile incitmez."

"Benimkisi de ufak tefek," dedi Boyd.

"Eminim güçlüdür ama," dedi Bayan Wilson. Duraksadı. "Baban... çalışıyor mu?"

"Tabii," dedi Johnny. "Boyd'un babası bir fabrikada çalışıyor."

"Bak gördün mü?" dedi Bayan Wilson. "Bunun için de kesinlikle güçlü olması gerekir - fabrikadaki bütün o kaldırıp taşıma işini düşünsene."

"Boyd'un babasının bunu yapması gerekmiyor," dedi Johnny. "Ustabaşı o."

Bayan Wilson kendini yenilmiş hissediyordu. "Annen ne yapıyor Boyd?"

"Annem mi?" Boyd şaşırmişti. "Bize bakıyor."

"Yaa. Çalışmıyor demek?"

"Niye çalışsın ki." dedi Johnny, ağzı doluyken. "Sen de çalışmıyorsun."

"Gerçekten haşlanmış domates istemiyor musun Boyd?"

"Hayır, sağolun Bayan Wilson," dedi Boyd.

"Hayır, sağolun Bayan Wilson, hayır, sağolun Bayan Wilson," dedi Johnny. "Boyd'un ablası çalışacak ama. Öğretmen olacak."

"Bu çok iyi bir tutum, Boyd." Bayan Wilson Boyd'un başını okşamamak için kendisini zor tuttu. "Herhalde hepiniz onunla gurur duyuyorsunuz, değil mi?"

"Sanırım," dedi Boyd.

"Peki ya öbür kardeşlerin? Herhalde hepiniz elinizden geldiğince başarılı olmak istiyorsunuzdur."

"Yalnız benle Jean varız," dedi Boyd. "Büyüyünce ne olmak istediğimi bilmiyorum daha."

"Boyd'la ben tank sürücüsü olacağız," dedi Johnny. "Zuum." Johnny'nin peçete halkası birden tanka dönüşüp masanın üstünde ağır ağır ilerlerken Bayan Wilson Boyd'un süt bardağını yakaladı.

"Bak Johnny," dedi Boyd. "Burası siper. Sana ateş ediyorum."

Bayan Wilson uzun deneyimler sonucu kazanılmış bir hızla, zencefilli ekmeği raftan alıp dikkatli bir şekilde tankla siperin arasına koydu.

"Şimdi istediğin kadar ye bakalım Boyd," dedi. "Karnını iyice doyurmanı istiyorum."

"Boyd çok yiyor, ama benim kadar değil," dedi Johnny. "Ben ondan daha büyüğüm."

"Çok büyük değilsin," dedi Boyd. "Koşuda seni geçerim."

Bayan Wilson derin bir nefes aldı. "Boyd," dedi. İki çocuk da ona döndü. "Boyd, Johnny'nin kendisine biraz küçük gelen giysileri ve bir paltosu var. Yeni değil tabii, ama hala tepe tepe giyilebilir. Benim de birkaç elbisem var, herhalde annenin ya da ablanın işine yarar. Annen bunlardan size bir sürü şey çıkartabilir, ben de çok memnun olurum. İstersen sen gitmeden büyük bir bohça yapayım, sonra Johnny'yle sen hemen annene götürürsünüz..."

Boyd'un yüzündeki şaşkın ifadeyi görünce sessizleşti.

"Sağolun, ama benim yeterince giysim var," dedi Boyd. "Hem annemin de dikiş dikmesini bildiğini pek sanmıyorum, ayrıca zaten ihtiyacımız olan şeyleri satın alıyoruz biz. Yine de çok sağolun."

"Bütün o eski püskü şeyleri taşıyacak zamanımız yok Anne," dedi Johnny. "Çocuklarla tankçılık oynayacağız bugün."

Tam Boyd bir dilim daha alacakken Bayan Wilson zencefilli ekmeği masadan kaldırdı.

"Birileri iyilik edip de giysilerini verdiđinde çok minnet duyacak bir sürü küçük çocuk var Boyd."

"Eđer istiyorsan Boyd giysileri alır Anne," dedi Johnny.

"Sizi kızdırmak istememiştim Bayan Wilson," dedi Boyd.

"Kızmadım Boyd. Sadece hayal kırıklığına uğradım, o kadar. Bu konuyu artık konuşmayalım."

Tabakları masadan toplamaya başladı, Johnny de Boyd'un elini tutup kapıya doğru çekti.

"Hoşçakal Anne," dedi Johnny.

Boyd bir şüre öylece durup Bayan Wilson'ın sırtına baktı.

"Önce siz, sevgili Alphonse," dedi Johnny, kapıyı tutarak.

Bayan Wilson Boyd'un "Annen hala kızgın mı?" diye alçak bir sesle sorduğunu duydu.

"Bilmiyorum," dedi Johnny. "Bazen böyle acayıpleřir."

"Benimkisi de," dedi Boyd. Duraladı. "Önce siz, sevgili Alphonse."

Türkçesi: Cem Akaş